

пани и задържани подъ укрѣпения замогъ на Османа бѣхъ вече свободни. Русскитѣ отряди, които бѣхъ обѣрнати къмъ Балкана получихъ нови подкрѣпления.

Генералу Гурку сега предстоеше да свърши новъ забалкански походъ. Той трѣбаше да удари къмъ София и нататѣкъ по-пѣтя къмъ Филиппополъ, като гони отряда на Мехмедъ-Али-паша и да са съедини съ отряда на Радецкый, който трѣбаше да нападне отъ къмъ Шипка или твърдишкия проходъ и така наедно да дадѣтъ рѣшително сражение на турскитѣ войски отвѣдъ Балкана.

Каква голѣма разлика между първия забалкански походъ на генерала Гурко и сегашния! Достаточно е да поменемъ, че тогазъ той отиваше съ 15 хиляди солдати, а сега той трѣгваше съ 70 хил. солдати подкрѣпѣнии изъ отзадъ съ значителни резерви, помощи и насърдчвания. Сѣщо така и у Радецки имаше до 70 хиляди души.

Но понапредъ да разгледаме що бѣ извършилъ отряда на Гурко въ това време когато въ Плевень происходѣше най-великия моментъ на войната. Подиръ превземанѣето на Правецъ и Етрополъ, както видѣхми, Турцитѣ оставили Орхание и завзели селцето *Врачишъ* за да спрѣтъ нататѣшното нападане на Гурко. Тогазъ генералъ Гурко испроважда генерала Дандевила съ доволно сили да удари презъ Стригли-Балканъ къмъ югозапада и да обиколи изъ-отзадъ Врачишъ. Това движение на Дандевила накараше Турцитѣ да очистятъ Врачишъ, когато генералъ Дандевилъ съ бой зель Греотската височина, а генералъ Гурко дигналь други колонни върху сѣщото селце изъ Правецъ. Когато колонната на Гурко видѣла, че неприятеля самъ са удалечилъ, захваналь позиция срѣщу укрѣпѣния Арабъ-Конакъ като стѣпилъ на араб-конакския перевалъ. Цѣль день русскитѣ солдати на 20 ноемвр. дигали орждия възъ перевала. На